

Pasiūlymas

Lankytojo mokesčio įstatymas

1 skyrius. Tikslas ir taikymo sritis

1-1 straipsnis. Tikslas

(1) Įstatymo tikslas – prisidėti prie su turizmu susijusių viešųjų gėrybių finansavimo, mokant lankytojo mokestį mokesčio forma.

(2) Su turizmu susijusios viešosios gėrybės, kurios gali būti finansuojamos iš lankytojo mokesčio, yra paslaugos, gamtinė ir kultūrinė aplinka, infrastruktūra, pastatai ir kiti išteklių, kurių naudojimas ar paklausa gerokai didėja didėjant lankytojų skaičiui.

(3) Su turizmu susijusios viešosios gėrybės, kurios gali būti finansuojamos iš Longjyrbienui taikomo lankytojo mokesčio, yra viešoji infrastruktūra ir viešosios paslaugos, kurios yra būtina turizmo veiklos Longjyrbiene sąlyga, ir kitos paslaugos turizmo pramonei.

1-2 straipsnis. Įstatymo taikymas Svalbardui

Įstatymo 1-1 straipsnio pirma ir trečia pastraipos, 2-3–2-10 straipsniai ir 4-1 straipsnis taip pat taikomi Longjyrbienui. Karalius gali priimti nuostatus dėl pritaikymų, kurie yra būtini atsižvelgiant į vietos sąlygas (žr. 3-1 straipsnį).

2 skyrius. Apgyvendinimo mokestis

2-1 straipsnis. Įgaliojimai nustatyti savivaldybės turistų apgyvendinimo mokestį

(1) Savivaldybė, atstovaujama savivaldybės tarybos, gali nustatyti lankytojo mokestį, kad būtų pasiektas 1-1 straipsnyje nustatytas tikslas.

(2) Mokestis taikomas visai savivaldybei.

(3) Savivaldybė, atstovaujama savivaldybės tarybos, gali priimti nuostatus, kuriais nustatoma, kuriais metų mėnesiais taikomas apgyvendinimo mokestis.

(4) Mokestis taikomas kambarių, butų, kajučių, namų, žemės ir kt. nuomai viešbučiuose, viešbučių laivuose, stovyklavietėse, kempinguose ant ratų, nakvynės namuose, laisvalaikio laivų svečių uostuose ir kitose apgyvendinimo įstaigose, įskaitant privačią nuomą ne komerciniais tikslais, kai klientas gali naudotis apgyvendinimo paslaugomis nuo vidurnakčio iki 6.00 val. ir trumpiau nei 30 dienų iš eilės.

(5) Prievolė mokėti mokestį atsiranda prasidėjus nakvynei.

(6) Mokestis turi būti nurodytas paslaugos, su kuria jis yra susijęs, pardavimo dokumentuose.

2-2 straipsnis. Iš apgyvendinimo mokesčio gautų pajamų panaudojimo planas

(1) Savivaldybė parengia pajamų, gautų iš mokesčio, panaudojimo planą, atsižvelgdama į 1-1 straipsnyje nurodytą tikslą.

(2) Savivaldybė užtikrina, kad paveiktos įmonės galėtų prisidėti prie plano įgyvendinimo.

2-3 straipsnis. Atleidimas nuo apgyvendinimo mokesčio

(1) Už apgyvendinimą tranzitu vežamuose keleiviniuose laivuose ar už kitas panašias apgyvendinimo paslaugas mokestis neimamas.

(2) Ministerija nuostatuose gali nustatyti kitas mokesčio netaikymo sąlygas.

2-4 straipsnis. Skaičiavimo pagrindas

(1) Savivaldybės apgyvendinimo mokestis apskaičiuojamas kaip procentiniu dydžiu grindžiama priemoka, kuri sudaro 3 proc. už apgyvendinimą sumokėto mokesčio, neįskaitant pridėtinės vertės mokesčio.

(2) Longjyrbieno atveju lankytojo mokestis gali būti nustatytas kaip fiksuota suma.

2-5 straipsnis. Mokesčio dydis

(1) Kiekvienas asmuo, kuris už atlygį parduoda paslaugą, už kurią apskaičiuojamas mokestis, apskaičiuoja, surenka iš kliento ir sumoka mokestį savivaldybei, kurioje yra gyvenamasis būstas.

(2) Jei paslaugų teikėjas, kuris nėra registruotas Pridėtinės vertės mokesčio registre, naudoja kitos šalies paslaugomis, kad palengvintų paslaugą ir surinktų mokėjimą savo vardu, savivaldybės atžvilgiu yra atsakingas tarpininkas.

(3) Pridėtinės vertės mokesčio registre įregistruotos įmonės apskaičiuoja ir sumoka mokestį už tuos pačius laikotarpius ir mokėjimo terminus, kurie taikomi pridėtinės vertės mokesčio deklaracijai.

(4) Įmonės, kurios nėra registruotos Pridėtinės vertės mokesčio registre, apskaičiuoja ir sumoka apgyvendinimo mokestį už vienus kalendorinius metus. Mokėjimo terminas yra kitų metų kovo 10 d.

(5) Ketvirta pastraipa atitinkamai taikoma paslaugų teikėjams, nuomojantiems būstus, antrinius būstus ar poilsio namus ne komerciniais tikslais.

(6) Ministerija nuostatuose gali pateikti išsamesnes nuostatas dėl tokios atsakomybės pagal antrą pastraipą.

2-6 straipsnis. *Mokesčių surinkimo institucija*

Savivaldybė yra mokesčių surinkimo institucija.

2-7 straipsnis. *Pareiga atskleisti informaciją ir konfidencialumo pareigos išimtys*

(1) Gavęs prašymą, asmuo, privalantis sumokėti mokestį, pateikia savivaldybei informaciją, būtiną mokesčio apskaičiavimo, surinkimo ir mokėjimo pagrindui patikrinti. Savivaldybė gali nustatyti informacijos atskleidimo terminą pagal pirmą sakinį. Terminas negali būti trumpesnis kaip keturios savaitės.

(2) Mokesčių administratoriaus konfidencialumo pareiga pagal Mokesčių administravimo įstatymo 3-1 straipsnio pirmą pastraipą netrukdo savivaldybei gauti iš mokesčių administratoriaus informaciją, skirtą naudoti renkant ir kontroliuojant lankytojo mokestį ir susijusią su:

- a) mokesčių mokėtojai, kurie gavo pajamų iš apgyvendinimo paslaugų savivaldybėje,
- b) pajamų iš tokių paslaugų, apie kurias praneša mokesčių mokėtojas ir pagalbą teikianti įmonė, kuria naudojasi mokesčių mokėtojas, suma,
- c) kiekvieno mokesčių mokėtojo išnuomotų vienetų adresais.

2-8 straipsnis. *Priverstinė bauda*

(1) Jei asmuo, privalantis sumokėti mokestį, nevykdo savo pareigų pagal 2-5 arba 2-7 straipsnių pirmą pastraipą, savivaldybė asmeniui, privalančiam mokėti mokestį, gali skirti priverstinę baudą. Priverstinė bauda negali būti daugiau kaip penkis kartus didesnė už teismo mokestį už kiekvieną dieną.

(2) Savivaldybė gali priimti nuostatus dėl priverstinių baudų dydžio ir nustatymo.

2-9 straipsnis. *Apeliaciniai skundai ir mokėjimo atidėjimas*

(1) Atskiri sprendimai dėl apgyvendinimo mokesčio gali būti skundžiami pagal Viešojo administravimo įstatymo taisykles.

(2) Apgyvendinimo mokestis sumokamas sprendime nurodytu laiku ir suma, net jei sprendimas buvo apskųstas arba dėl jo buvo pateiktas ieškinys.

(3) Ypatingomis aplinkybėmis savivaldybė gali atidėti mokėjimą.

2-10 straipsnis. *Pradelstas mokestis ir delspinigiai už pavėluotus mokėjimus*

(1) Laiku nesumokėtas apgyvendinimo mokestis yra pagrindas išieškoti mokėtiną sumą.

(2) Jeigu mokestis savivaldybei sumokamas pavėluotai, mokestį privalantis mokėti asmuo moka palūkanas pagal Palūkanų už pavėluotus mokėjimus įstatymą.

2-11 straipsnis. *Paskelbimas*

(1) Savivaldybė nedelsdama praneša ministerijai apie savivaldybės tarybos sprendimą priimti nuostatus dėl apgyvendinimo mokesčio pagal 2-1 straipsnį.

(2) Ministerija nuostatuose gali pateikti išsamesnes taisykles dėl mokesčio paskelbimo ir įsigaliojimo.

3 skyrius. *Longjyrbienui taikomas lankytojo mokestis*

3-1 straipsnis. *Longjyrbienui taikomas lankytojo mokestis*

(1) Karalius priima nuostatus dėl Longjyrbienui taikomo lankytojo mokesčio. Lankytojo mokestis mokamas kaip mokestis už apgyvendinimą Longjyrbiene ir kaip mokestis už kiekvieną keleivį, kuris išlipa iš įprastų kruizinių laivų ir ekspedicinių kruizinių laivų arba į juos įlipa Longjyrbiene.

(2) Iš lankytojo mokesčio finansuojama viešoji infrastruktūra ir viešosios paslaugos, kurios yra būtina turizmo veiklos Longjyrbiene sąlyga, ir kitos turizmo pramonei skirtos paslaugos.

4 skyrius. Baigiamosios nuostatos

4-1 straipsnis. Įsigaliojimas

- (1) Įstatymas įsigalioja nuo karaliaus nustatytos datos. Karalius gali taikyti atskiras nuostatas skirtingu metu.
- (2) Ministerija nuostatuose gali pateikti pereinamojo laikotarpio nuostatas dėl įsigaliojimo.
- (3) Kol įsigalios 4-2 straipsnyje nurodytas Vykdyto įstatymo 2-14 straipsnio pakeitimas, lankytojo mokestį gali rinkti savivaldybė, laikydamasi mokesčių surinkimą reglamentuojančių taisyklių.

4-2 straipsnis. Vykdyto įstatymo pakeitimai

Nuo karaliaus nustatytos dienos 1992 m. birželio 26 d. Įstatymas Nr. 86 dėl vykdyto iš dalies keičiamas taip, kaip nurodyta toliau. 2-14 straipsnyje įterpiama ši dalis:

„f) lankytojo mokestis ir priverstinė bauda pagal Lankytojo mokesčio įstatymą“.